

Gemeente Bodegraven-Reeuwijk

Bestemmingsplan Meije 35-37

Voortoets in het kader van de herziene
Natuurbeschermingswet 1998

identificatie

projectnummer:
190100.18018.00

projectleider:

ir. H.G. van der Aa

planstatus

datum:

11-6-2013

status:

definitief

Inhoud

1. Inleiding	3
2. Toetsingskader Natura 2000	5
2.1. Natuurbeschermingswet 1998	5
2.2. Crisis- en herstelwet	6
2.3. Instandhoudingsdoelen Natura 2000	7
3. Aanwezigheid habitats en soorten rond het plangebied	9
3.1. Inleiding	9
3.2. Habitats	9
3.3. Habitatsoorten	11
3.4. Vogels	13
4. Het voornemen	15
4.1. Inleiding	15
5. Effecten	17
5.1. Inleiding	17
5.2. Verstoring	17
5.3. Vermesting en verzuring	21
6. Conclusies	25

1. Inleiding

Aanleiding en doel voortoets

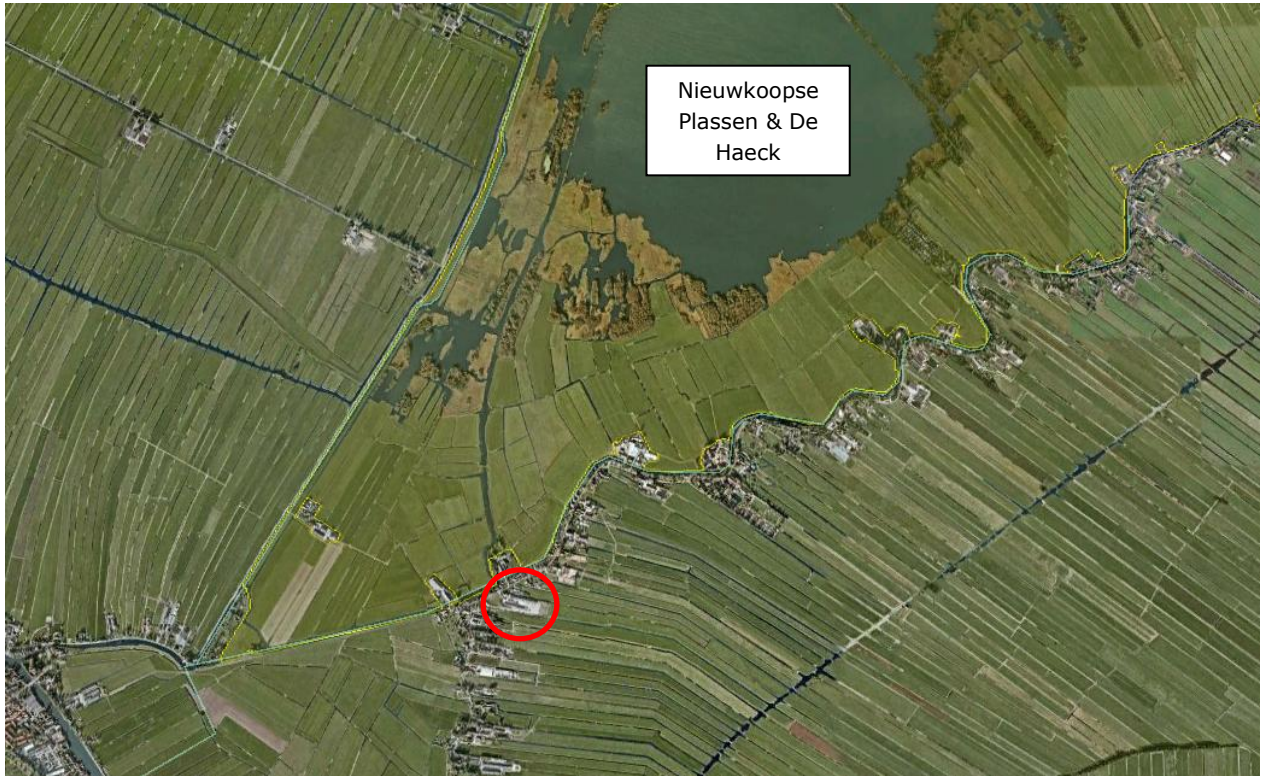
De gemeente Bodegraven-Reeuwijk is voornemens om ten behoeve van de huidige activiteiten op het perceel aan de Meije 35 een passende planologische regeling in een bestemmingsplan vast te leggen (. In een eerder stadium is tijdens een beroepsprocedure de planregeling hiervoor (Reparatieherziening Buitengebied, Gemeente Bodegraven, 2009) door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) vernietigd wegens (onder andere) strijdigheid met de Natuurbeschermingswet. De gemeente Bodegraven-Reeuwijk is nu voornemens de planregeling in een postzegelbestemmingsplan op te nemen, teneinde te voldoen aan de uitspraak van de ABRS. In het kader hiervan dient aangetoond te worden dat de activiteiten niet strijdig zijn met de Natura 2000-doelstellingen.

Vanwege de zeer korte afstand tot het Natura 2000-gebied *Nieuwkoopse Plassen & De Haeck* dient aan de hand van een voortoets in het kader van de Natuurbeschermingswet onderzocht te worden of de beoogde ontwikkeling mogelijk negatieve gevolgen heeft voor dit gebied. Centraal staat de vraag (conform de Natuurbeschermingswet) of er ten aanzien van de instandhoudingsdoelen van dit Natura 2000-gebied een *kans op een significant negatief effect* is. Indien een dergelijk effect niet op voorhand kan worden uitgesloten dan dient een Passende beoordeling opgesteld te worden, alsmede een planMER, waarin de effecten op Natura 2000 worden onderzocht.

Indien significante effecten wel kunnen worden uitgesloten, dan kan de voorliggende voortoets dienen als onderbouwing bij een eventueel benodigde vergunningaanvraag in het kader van de Natuurbeschermingswet.

Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat een beschrijving van het toetsingskader Natura 2000 en geeft een overzicht van het beschermde gebied en de bijbehorende instandhoudingsdoelen. Hoofdstuk 3 beschrijft de aanwezigheid van de kwalificerende habitatsoorten in en rondom het plangebied. In hoofdstuk 4 beschrijft de beoogde ingreep en het toekomstige gebruik van het gebied. In hoofdstuk 5 worden de effecten van de ingreep op de instandhoudingsdoelen beschreven. In hoofdstuk 6 worden de conclusies van deze voortoets samengevat.

Figuur 1.2. Ligging plangebied (rode cirkel) t.o.v. Natura 2000-gebied (gele vlak)

2. Toetsingskader Natura 2000

2.1. Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet):

1. verankert de Europese gebiedsbescherming van Natura 2000, bestaande uit Speciale Beschermingzones (sbz's) op grond van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn, in de Nederlandse wetgeving. Daarnaast vallen de reeds bestaande (Staats)natuurmonumenten onder deze wet;
2. vormt de wettelijke basis voor de aanwijzingsbesluiten met instandhoudingsdoelstellingen;
3. legt de rol van bevoegd gezag voor verlening van Nb-wetvergunningen meestal bij de provincies (in dit geval Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland).

Het is verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten, die – gelet op de instandhoudingsdoelstelling – de kwaliteit van het gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben¹⁾. Voor vergunningverlening is dan een habitattoets nodig.

De eerste stap betreft de oriëntatiefase waarin sprake is van een voortoets. Centraal staat dan de vraag of er een *kans op een significant negatief effect* is. Indien dergelijke effecten niet op voorhand kunnen worden uitgesloten dan dient een Passende beoordeling opgesteld te worden, alsmede een planMER, waarin de effecten op Natura 2000 worden onderzocht. Indien uit deze beoordeling blijkt dat ook na het treffen van mitigerende maatregelen daadwerkelijk sprake is van een significant negatief effect, dan dient – om voor vergunningverlening in aanmerking te komen – vervolgens voldaan te worden aan de zogenaamde *ADC-criteria*:

- er zijn geen Alternatieven;
- er is sprake van een Dwingende reden van groot openbaar belang;
- vooraf zijn adequate Compenserende maatregelen getroffen.

In het kader van de Nb-wet dienen zowel interne effecten (binnen de beschermde gebieden) als externe effecten (buiten de beschermde gebieden) van het voornemen op de te beschermen soorten en habitattypen te worden onderzocht. Van belang daarbij is dat de instandhoudingsdoelstellingen niet in gevaar komen, voor zover het een gebied betreft, aangewezen op grond van artikel 10a, eerste lid (Natura 2000), dan wel de wezenlijke kenmerken van een gebied, aangewezen op grond van artikel 10, eerste lid (Beschermd Natuurmonument).

---

¹⁾ Volgens de EU-handleiding treedt 'verslechtering' op, wanneer de door de habitat ingenomen oppervlakte afneemt of wanneer er een dalende lijn optreedt met betrekking tot de specifieke betekenis van een gebied voor de instandhouding van de habitat of de daarmee 'geassocieerde typische soorten' op lange termijn. Van 'verstoring' is volgens de EU-handleiding sprake, wanneer uit populatiedynamische gegevens blijkt dat de soort het gevaar loopt niet langer een levensvatbare component van de natuurlijke habitat te blijven.

Verder dienen in een passende beoordeling ook eventuele cumulatieve effecten te worden onderzocht, zoals bijvoorbeeld gecombineerde effecten van nieuwe infrastructuur, woongebieden en recreatieve functies op dezelfde soorten en habitats.

Wat is significant?

Het begrip significant speelt een sleutelrol bij het beoordelen van de vergunbaarheid van een ingreep in het kader van de Natuurbeschermingswet. In de recente factsheet nr. 25: "*Significantie' bij beoordeling van gevolgen voor Natura 2000-gebieden*" geeft de Commissie voor de Milieueffectrapportage aan op welke wijze het begrip significantie moet worden geïnterpreteerd bij een dergelijke toetsing.

De beoordeling of een effect al dan niet significant is, wordt benaderd vanuit de instandhoudingsdoelstellingen. Deze zijn vastgelegd in de aanwijzingsbesluiten voor de Natura 2000-gebieden. Er zijn instandhoudingsdoelstellingen voor habitattypen en voor soorten.

- Voor habitattypen gaat het om behoud of uitbreiding van de oppervlakte en/of behoud of verbetering van de kwaliteit.
- Voor soorten gaat het om behoud of uitbreiding van de oppervlakte van het leefgebied, behoud of verbetering van de kwaliteit van het leefgebied en behoud of uitbreiding van de populatieomvang.

Als uit de Passende beoordeling blijkt dat een instandhoudingsdoel door het project of plan (mogelijk) niet gehaald wordt, wordt het effect als significant beschouwd.

2.2. Crisis- en herstelwet

Wijziging Nb-wet

De Crisis- en herstelwet (Chw) voorziet in een aantal wijzigingen van de Nb-wet. Deze wijzigingen hebben tot doel om de toepassing van deze wet in de praktijk beter hanteerbaar te maken, zonder afbreuk te doen aan de doelen van de wet en de Europese richtlijnen.

De volgende onderdelen van de Chw zijn voor dit bestemmingsplan in beginsel van belang:

- reductie van stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden;
- kapstokregels over rekenmodellen en meetmethodes;
- verlicht beschermingsregime oude doelen Natura 2000.

Voor de beide eerste onderdelen is momenteel (juni 2013) nog geen bruikbaar instrumentarium beschikbaar. Om die reden worden deze onderdelen hieronder niet verder uitgewerkt.

Verlicht beschermingsregime oude doelen Natura 2000

Voor de Natura 2000-gebieden die tevens (deels) een Beschermd Natuurmonument zijn of waren (zoals de Waddenzee) gelden niet alleen de instandhoudingsdoelen ter uitvoering van de Habitatrichtlijn, maar ook de oude doelen met betrekking tot natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis, die stammen uit de tijd dat het gebied een Beschermd Natuurmonument was. Tot dusverre gold voor die oude doelen het beschermingsregime van de Habitatrichtlijn, terwijl die richtlijn daartoe niet verplicht.

Wijzigingen betreffen:

- voor beide soorten doelstellingen komen nu aparte beschermingsregimes te gelden;
- voor Natura 2000-doelen blijft het huidige regime van artikel 19a e.v. Nb-wet van toepassing (ter uitvoering van de Habitatrichtlijn);
- voor de oude doelen komt het lichtere regime voor beschermde natuurmonumenten te gelden (artikel 19ia, in samenhang met artikel 16 Nb-wet):

- voor de handelingen geldt een vergunningplicht met een gelijkwaardige afweging van alle belangen; dus ingeval er sprake is van mogelijk significante effecten voor de oude doelen, is er geen passende beoordeling van significante gevolgen, geen voorzorgtoets, en geen ADC-toets vereist;
- onder de vergunningplicht vallen de schadelijke handelingen die in het gebied zelf plaatshebben, en niet de handelingen buiten het gebied (externe werking) tenzij dat in het aanwijzingsbesluit van het Natura 2000-gebied uitdrukkelijk is geregeld (artikel 16, vierde lid, Nb-wet);
- er is een keuzemogelijkheid in plaats van een verplichting om de oude doelen in een beheerplan uit te werken.

Als voor een activiteit op grond van beide regimes een vergunning is vereist, is maar één vergunningaanvraag nodig bij hetzelfde bevoegd gezag (artikel 19ia, tweede lid, Nb-wet).

Relevantie voor deze voortoets

Voor de toetsing van de beoogde ontwikkeling in het plangebied is het beschermde Natuurmonument de Haak niet relevant aangezien dit gebied geheel overlapt met het Natura 2000-gebied *Nieuwkoopse Plassen & De Haeck* en is komen te vervallen als gevolg van de definitieve aanwijzing van dit Natura 2000-gebied onder de Nb-wet;

De overige beschermde Natuurmonumenten (Kamerikse Nessen en Schraallanden Utrecht-west) liggen op grote afstand van het plangebied en worden, mede gezien de kleinschaligheid van het voornemen, niet beïnvloed door factoren als verstoring, areaalverlies, verdroging of stikstofdepositie.

In deze voortoets zal daarom niet verder worden ingegaan op de gevolgen voor de beschermde Natuurmonumenten.

2.3. Instandhoudingsdoelen Natura 2000

Figuur 1.2 geeft de begrenzing van het beschermde gebied weer. De te beschermen soorten en habitats worden hieronder in tabelvorm benoemd. Voor meer informatie wordt verwezen naar het (ontwerp)-beheerplan voor dit gebied.

Het Natura 2000-gebied *Nieuwkoopse Plassen & De Haeck* is een Habitat- en Vogelrichtlijngebied en is aangewezen als Natura 2000-gebied op basis van het voorkomen van de volgende habitattypen en -soorten en broedvogels:

Habitats	Instandhoudingsdoelen
H3140 - Kranswierwateren	Uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit
H3150 - Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	Uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit
H4010B - Vochtige heiden (laagveengebied)	Uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit vochtige heiden, laagveengebied (subtype B).
H6410 - Blauwgraslanden	Uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit
H7140A - Overgangs- en trilvenen (trilvenen)	Uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit
H7140B - Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	Uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit
H7210 - *Galigaanmoerassen	Behoud oppervlakte en kwaliteit
H91D0 - *Hoogveenbossen	Behoud oppervlakte en kwaliteit

*Prioritair habitat

Habitatsoorten	Instandhoudingsdoelen
H1082 - Gestreepte waterroofkever	Uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie
H1134 - Bittervoorn	Omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie
H1149 - Kleine modderkruiper	Omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie
H1318 - Meervleermuis	Omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie
H1340 - *Noordse woelmuis	Omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie
H1903 - Groenknolorchis	Behoud verspreiding, omvang en kwaliteit biotoop voor behoud populatie
H4056 - Platte schijfhoren	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie

*Prioritaire soort

Broedvogels	Instandhoudingsdoelen
A021 - Roerdomp	Uitbreiding omvang en/of verbetering kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 6 paren
A022 - Woudaapje	Uitbreiding omvang en/of verbetering kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 5 paren
A029 - Purperreiger	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 120 paren
A176 - Zwartkopmeeuw	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 9 paren
A197 - Zwarte Stern	Uitbreiding omvang en/of verbetering kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 100 paren
A292 - Snor	Uitbreiding omvang en/of verbetering kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 50 paren
A295 - Rietzanger	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 340 paren
A298 - Grote karekiet	Uitbreiding omvang en/of verbetering kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 5 paren

Niet-broedvogels	Instandhoudingsdoelen
A027 - Grote Zilverreiger	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van gemiddeld 60 vogels (seizoensmaximum)
A041 - Kogans	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van gemiddeld 3.000 vogels (seizoensmaximum)
A050 - Smient	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie gemiddeld 3.500 vogels (seizoensmaximum)
A051 - Krakeend	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van gemiddeld 90 vogels (seizoensmaximum)

3. Aanwezigheid habitats en soorten rond het plangebied

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt beschreven waar de te beschermen habitats en soorten van dit Natura 2000-gebied aanwezig zijn. Deze beschrijving is gebaseerd op het ontwerp-beheerplan dat inmiddels als concept eindrapport ontwerpbeheerplan (versie 15 mei 2011) is opgeleverd.

De onderstaande beschrijving gaat vooral in op het studiegebied: het gebied waarbinnen mogelijk milieuveranderingen optreden als gevolg van de activiteiten binnen het plangebied Meije 35-37. Op basis van de milieucategorieën (en daartoe behorende bedrijven en bedrijfsactiviteiten) en de verwachte extra verkeersbewegingen is een beeld verkregen van de belasting voor het milieu en de invloedssfeer van deze belastingen. De invloedssfeer van deze activiteiten binnen Natura 2000 betreft het zuidelijk deel van de Nieuwkoopse plassen. Aard en omvang van de effecten worden nader beschreven in hoofdstuk 5.

3.2. Habitats

Direct nabij het plangebied zijn in het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse Plassen & De Haeck hoofdzakelijk (agrarische) graslanden (Meijegraslanden) aanwezig. Deze graslanden zijn door het intensieve agrarisch gebruik en de voedselrijke omstandigheden floristisch gezien weinig interessant en behoren niet tot een habitatype waarvoor een instandhoudingsdoelstelling is bepaald.

De dichtstbijzijnde habitattypen met een instandhoudingsdoelstelling zijn gelegen ten zuidwesten van de Zuideinderplas, op ruim 700 meter van het plangebied. Hier zijn de habitattypen Kranswierwateren (H3140), Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden (H3150), Hoogveenbos (H91D0) en Overgangs- en trilveen (H7140, subtype B) gelegen (zie figuur 3.1).

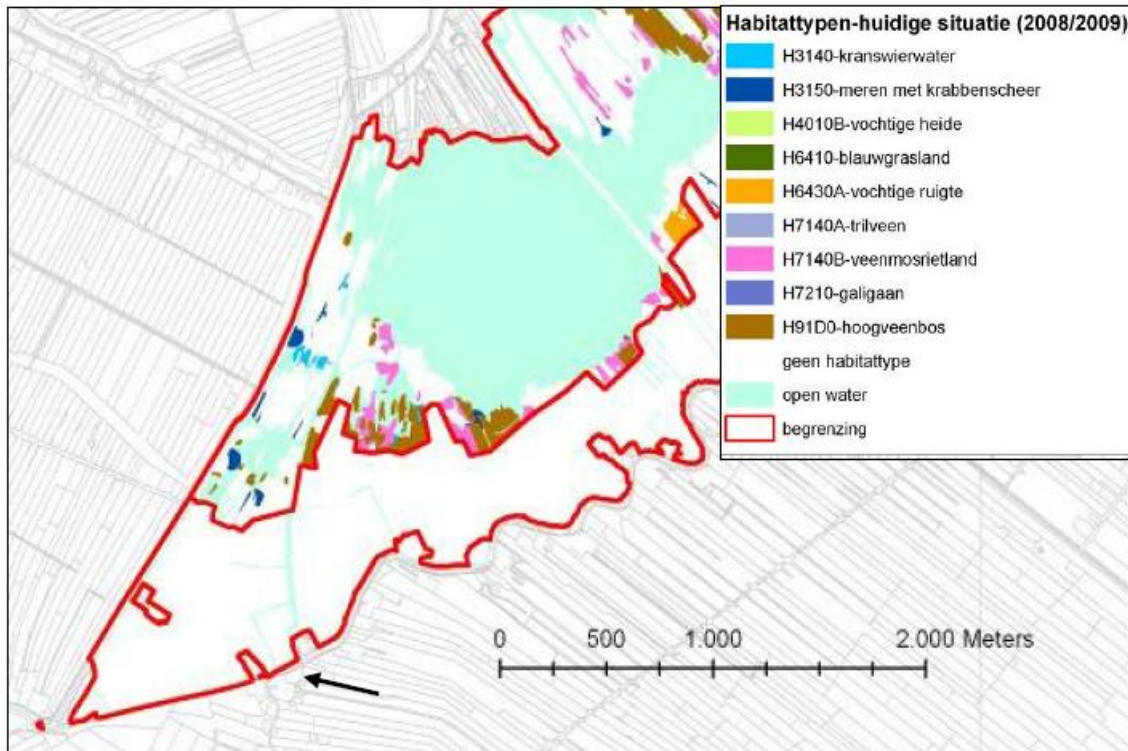
Kranswierwater (H3140)

Dit habitatype omvat kranswierbegroeiingen in meren en plassen met basenrijk, helder, voedselarm en onvervuild water. In Nederland komt het voor in de vorm van twee verbonden: het Nitellion flexilis in voedselarme, zwak gebufferde wateren met een zandige bodem, en het Charion fragilis in matig voedselrijke meren en veenplassen zoals deze aanwezig zijn in het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse Plassen & De Haeck (Janssen en Schaminée, 2003). Dit habitatype komt vooral in het plassen- en moerasgebied van het Natura 2000- gebied voor (vooral rondom het Schippersgat) en over kleine oppervlakten in de overige gebieden. In het studiegebied is het op slechts één locatie aanwezig.

Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden (H3150)

Dit habitatype herbergt begroeiingen van verschillende typen die worden gekenmerkt door drijvende waterplanten. De belangrijkste vegetatie met drijvende waterplanten is de vegetatie met krabbenscheer, die een successiestadium vormt in de verlanding van

laagveenwateren. Dit habitattype komt vrij veel voor in dit Natura 2000-gebied over een vrij grote oppervlakte en met een hoge bedekking, en dan met name langs de randen van de plassen. Langs de Zuideinderplas ontbreekt dit habitattype nagenoeg. In het studiegebied is slechts een klein oppervlak van dit habitattype aanwezig op enkele verspreid gelegen locaties.

Figuur 3.1. Ligging Habitattypen met een IHD in het studiegebied. Het plangebied Meije 35-37 is gelegen ter hoogte van de zwarte pijl (Bron kaart: concept rapport ontwerp Beheerplan Nieuwkoopse Plassen & De Haeck).

Hoogveenbos (H91D0)

Loofbossen op veen zijn in Nederland aanwezig in de vorm van berkenbossen (berkenbroek). In het laagveengebied zijn de veenbossen een eindstadium van de verlanding en vormen ze overgang naar en complexen met Elzenbroekbos (Janssen en Schaminée, 2003). Hoogveenbos komt verspreid door het Natura 2000-gebied voor, maar ontbreekt in polder Westveen en de schraallanden langs de Meije. In het studiegebied zijn enkele relatief grote oppervlakte van dit habitattype aanwezig, ten zuidwesten van de Zuideinderplas en direct grenzend aan de agrarische graslanden langs de Meije.

Overgangs- en trilveen (H7140, subtype B)

Dit habitattype betreft veenbegroeiingen onder betrekkelijk voedselarme tot matig voedselrijke omstandigheden. Deze plantengemeenschappen vormen een ontwikkelingsstadium in de verlanding van sloten en petgaten in het laagveengebied. Veenmosrietland komt verspreid door het hele Natura 2000-gebied voor (met uitzondering van Westveen), maar de grootste oppervlakten worden aangetroffen in het oostelijke en centrale deel van het plassen- en moerasgebied en in de Haak. In het studiegebied is dit habitattype aanwezig direct ten zuidwesten van de Zuideinderplas, waar het vooral samen met het habitattype hoogveenbos voorkomt.

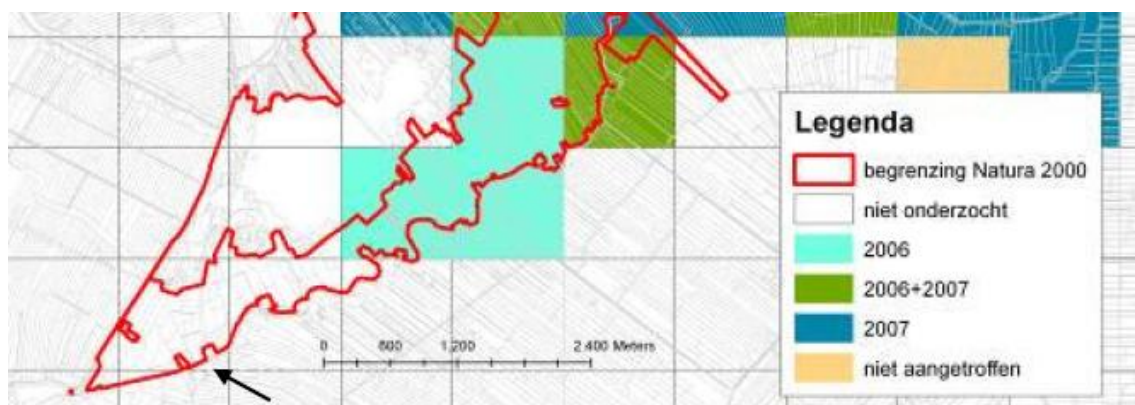
3.3. Habitatsoorten

Gestreepte waterroofkever (H2082)

De gestreepte waterroofkever is vooral aangetroffen in een klein gebied in het centrale deel van de Nieuwkoopse Plassen. Er zijn geen waarnemingen bekend van de gestreepte waterroofkever in het studiegebied.

Platte schijfhoren (H4056)

De Nieuwkoopse plassen vormen een belangrijk leefgebied voor de platte schijfhoren, die hier verspreid over een groot deel van het gebied is aangetroffen. In het studiegebied zijn alleen waarnemingen bekend in 2 kilometerhokken ten oosten van de Zuideinderplas (zie figuur 3.2), waar deze soort in 2006 is aangetroffen.

Figuur 3.2. Verspreiding van de Platte schijfhoren (H4056) in het studiegebied. Bron: Stichting Anemoon (2007).

Bittervoorn (H1134)

Het biotoop van de bittervoorn bestaat uit stilstaand of langzaam stromend water (sloten, plassen en vijvers) met een goed ontwikkelde onderwatervegetatie (welke beschutting geeft aan juvenielen) en (doorgaans) een niet al te weke bodem. In stromend water wordt de vis vooral in de oeverzone aangetroffen. De aanwezigheid van grote zoetwatermossels zijn een vereiste voor het voortplantingshabitat, aangezien de bittervoorn voor zijn voortplanting hiermee een symbiose aangaat.

De bittervoorn is in een beperkt aantal sloten in het Natura 2000-gebied waargenomen. Er zijn geen gegevens beschikbaar van de verspreiding van deze soort in het studiegebied. Het is bekend dat de bittervoorn voorkomt in de aan het Natura 2000-gebied grenzende landbouwgebieden. Op basis van de aanwezigheid van geschikt biotoop, kan de bittervoorn in de watergangen in de agrarische graslanden in de Meijegraslanden worden verwacht.

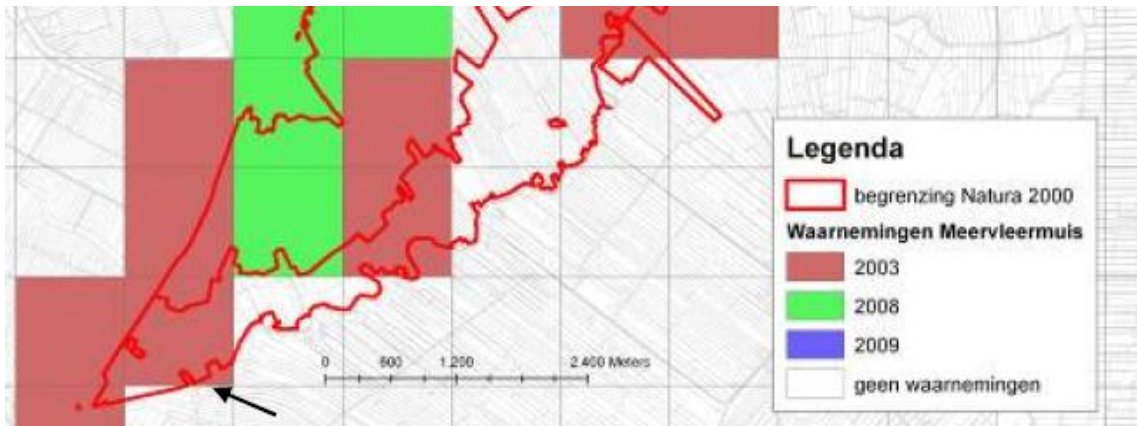
Kleine modderkruiper (H1149)

De kleine modderkruiper wordt veelal aangetroffen in beken, rivierarmen en meren, doorgaans met een sliblaag op de bodem en goed ontwikkelde watervegetatie. De kleine modderkruiper is in een beperkt aantal sloten in het gebied waargenomen. Naar verwachting komt deze soort over een groter deel in het Natura 2000-gebied voor, maar hiervan zijn geen gegevens bekend.

Er zijn geen gegevens beschikbaar van de verspreiding van deze soort in het studiegebied. De soort komt voor in de aan het Natura 2000-gebied grenzende landbouwgebieden. Op basis van de aanwezigheid van geschikt biotoop, kan de kleine modderkruiper in de watergangen in de agrarische graslanden in de Meijegraslanden worden verwacht.

Meervleermuis (H1318)

De Nieuwkoopse Plassen vormen een belangrijk foerageergebied voor meervleermuizen. Er zijn geen kraamkolonies in het gebied gelegen. In het studiegebied foerageren de meervleermuizen met name boven de Zuideinderplas (zie figuur 3.3).

Figuur 3.3. Waarnemingen van Meervleermuizen in het studiegebied. Gebaseerd op data van de zoogdierenwerkgroep Zuid-Holland/VZZ.

Noordse Woelmuis (H1340)

Uit waarnemingen van de zoogdierwerkgroep Zuid-Holland blijkt dat de Noordse woelmuis in vrijwel alle delen van het Natura 2000-gebied voorkomt. De meeste waarnemingen zijn gedaan in deel van het gebied waar veel veenmosrietland voorkomt, terwijl in voedselrijk grasland vrijwel geen Noordse woelmuis zijn aangetroffen. Ook in het studiegebied zijn verspreid waarnemingen gedaan van de Noordse woelmuis (zie figuur 3.4).

Figuur 3.4. Waarnemingen van de Noordse woelmuis in het studiegebied. Gebaseerd op data van de zoogdierenwerkgroep Zuid-Holland/VZZ.

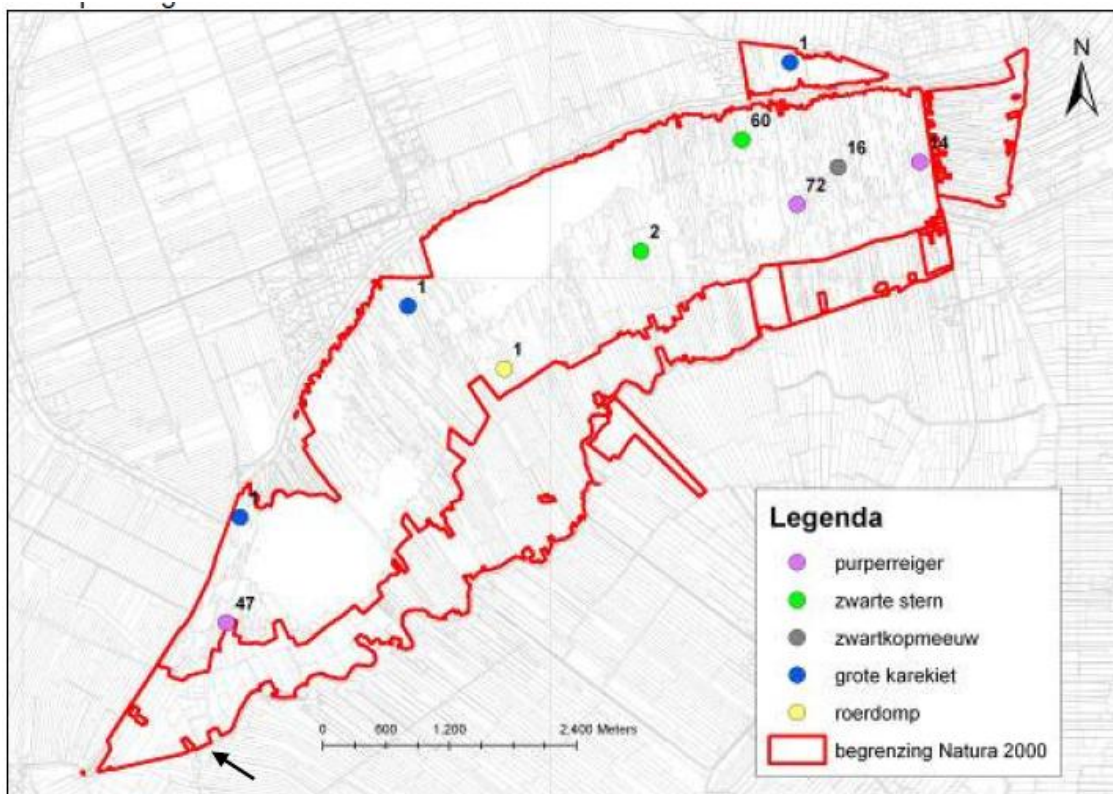
Groenknolorchis (H1903)

De groenknolorchis wordt binnen het Natura 2000-gebied vooral aangetroffen op een aantal percelen in het oostelijk deel van het plassen- en moerasgebied en op een aantal percelen in de Haak. Er zijn geen waarnemingen bekend van de groenknolorchis in het studiegebied.

3.4. Vogels

3.4.1. Broedvogels

In figuur 3.5 is een verspreiding weergegeven van de kwalificerende broedvogels in 2009 in het studiegebied. De snor en rietzanger ontbreken op de kaart, aangezien deze te verspreid en in te grote aantallen voorkomen om op de kaart de exacte locaties van de territoria in te tekenen. In het studiegebied is één broedgeval bekend van de grote karekiet, daarnaast is broedkolonie van de purperreiger aanwezig. Hier zijn in 2009 47 broedparen geteld.

Figuur 3.5. Verspreidingskaart van broedvogels in 2009 (huidige situatie) in het studiegebied. Met kleuren zijn de verschillende soorten aangegeven met daarbij het aantal broedparen op die locatie.

3.4.2. Niet-broedvogels

Van de niet-broedvogels komen de kolgans, smient en kraakeend voor in het studiegebied. Kolgenzen gebruiken het Natura 2000-gebied in de winter als slaappleaats en zijn dan met name op de grote waterplassen aanwezig, waaronder de Zuideinderplas. Smienten gebruiken de plassen en ruime watergangen in het studiegebied als slaappleaats. Voor een deel foerageren ze op de agrarische graslanden in de Meijegraslanden. Zowel de kolgen als de smient komen in relatief grote aantallen voor. De kraakeend komt in relatief kleine aantallen verspreid voor in het studiegebied.

4. Het voornemen

4.1. Inleiding

4.1.1. Huidig gebruik

Op het perceel aan de Meije 35 zijn drie gebouwen (met 22 units) aanwezig, waar vanuit diverse kleinschalige bedrijfsactiviteiten worden uitgevoerd. Daarnaast is een (bedrijfs)woning aanwezig. De overige commerciële activiteiten betreffen een loonspuitterij (Loonspuitterij Kerkvliet) en een hondenvoerproducent (Vitaal-vet).

Een gedeelte van de gebouwen is in gebruik als opslag door kleinschalige bedrijven. Naast opslag vinden op kleine schaal reparatiewerkzaamheden plaats. Activiteiten in de overige ruimtes betreft stalling en reparatie van motorvoertuigen en hebben veelal een hobbymatig karakter.

4.1.2. Toekomstig gebruik

Met het vaststellen van het postzegelbestemmingsplan wordt tevens een uitbreiding van het aantal units mogelijk gemaakt (van 22 naar maximaal 54). De huidige en toekomstige activiteiten (conform het nieuwe bestemmingsplan) op het perceel aan de Meije 35 vallen onder milieucategorie 1 of 2 (of zijn daarmee vergelijkbaar).

5. Effecten

5.1. Inleiding

Het beoogde gebruik van het plangebied vindt buiten Natura 2000 plaats. Op voorhand kan daarom worden geconcludeerd dat het plan niet zal leiden tot areaalverlies of versnippering. Wijzigingen in de waterhuishouding vinden evenmin plaats zodat ook hydrologische effecten op Natura 2000 kunnen worden uitgesloten.

Potentiële negatieve gevolgen voor Natura 2000-gebieden als gevolg van de herontwikkeling hebben betrekking op de volgende effecten:

- verstoring door geluid, licht en trillingen (als gevolg van tijdelijke inrichtingswerkzaamheden en extra verkeersbewegingen);
- vermisting en verzuring (als gevolg van extra stikstofdepositie door extra verkeersbewegingen).

Deze potentiële effecten worden hieronder nader uitgewerkt.

5.2. Verstoring

5.2.1. Geluidsproductie activiteiten

De activiteiten op het perceel vinden grotendeels in de gebouwen en afgesloten ruimtes plaats. Eventuele geluidshinder van bedrijfsmatige activiteiten op het perceel of verkeersbewegingen van en naar het perceel is beperkt en zal grotendeels overdag plaatsvinden (vanuit de Wet milieubeheer zijn er strengere normen gesteld aan geluidsproductie in de avond- en nachtperiode).

De hobbymatige activiteiten die vooral 's avonds en in het weekend op het perceel plaatsvinden, vinden grotendeels – conform de voorschriften in de plaatselijke APV – eveneens in de gebouwen en afgesloten ruimtes plaats en zijn van dien aard dat er weinig tot geen geluid wordt geproduceerd dat hinder veroorzaakt voor de in de omgeving aanwezige natuurwaarden.

In de huidige situatie is er sprake van achtergrondgeluid afkomstig van in de omgeving aanwezige bedrijfsactiviteiten. Gezien het soort bedrijvigheid (landbouwbedrijven) is dit achtergrondgeluid overdag vrijwel continue aanwezig. Het geluid dat wordt geproduceerd als gevolg van de bedrijfs- en hobbymatige activiteiten op het perceel aan de Meije 35 zal in belangrijke mate opgaan in dit aanwezige achtergrondgeluid.

De bedrijfsactiviteiten op het perceel vallen onder milieucategorie 2, wat neerkomt op een geluidsbelasting van 45 dB(A) etmaalwaarde op 30 meter afstand van de geluidsbron. Deze afstandskarakterisering is een afstand van de kavelgrens ten opzichte van een object. Het perceel heeft een breedte van maximaal 75 meter en een lengte van 220 – 260 meter. Het bronvermogen van het perceel bedraagt 91 dB(A), uitgaande van een maatgevende maat van het perceel van 75 meter.

Vanaf 40 dB(A) kunnen geluidsgevoelige soorten worden verstoord. Op basis van de kavelgrootte en het bronvermogen ligt de 40 dB(A) etmaalwaardencontour op circa 70 – 80 meter afstand van de kavelgrens in de richting van het Natura 2000-gebied. De overlap van deze zone met het Natura 2000-gebied bedraagt 800 m², zijnde 0,004% van het totale Natura 2000-gebied.

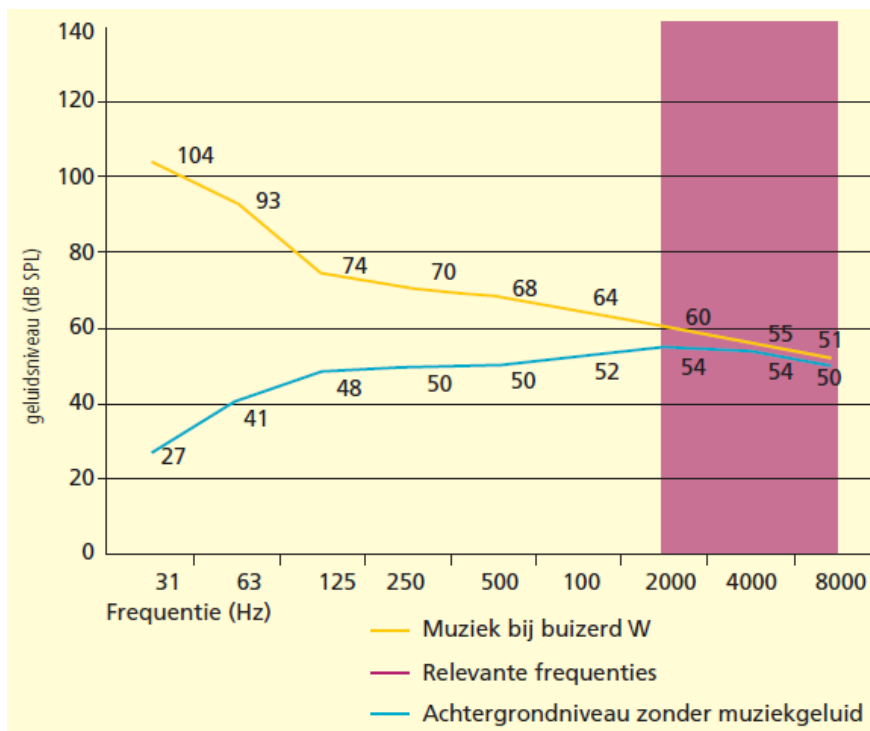
Binnen deze zone bevinden zich slechts enkele beschermde soorten, zoals enkele foeragerende vogels en meervleermuizen (vergelijk verspreidingskaartjes in hoofdstuk 3). Deze soorten zullen echter niet verstoord worden door de zeer geringe geluidstoename: de geluidsgevoeligheid van dieren is namelijk heel anders dan die van mensen. Met uitzondering van de geluidsgevoelige uilen horen de meeste vogels veel slechter dan de mens. Vogels horen over het algemeen ook in een smaller frequentiegebied dan mensen. Dit betekent dat ze niet dezelfde geluidstypen kunnen horen als mensen en dat de geluiden die zowel mensen als vogels kunnen horen vaak veel harder moeten zijn om door een vogel te kunnen worden gehoord. Over het geheel genomen is het bereik van optimaal horen bij vogels smaller dan bij zoogdieren. Het optimale bereik van vogels is 1 tot 4 a 5 kHz, de bovenste grens ligt bij 10 kHz. Daarmee is het gehoorvermogen van vogels (met uitzondering van uilen) beduidend minder dan van de mensen en ligt het gemiddeld 20 dB lager. Het betreft hier een logaritmische schaal; een verschil van 20 dB in gevoeligheid moet gepaard gaan met een tot *honderd* maal toegenomen geluidsterkte om als gelijk ervaren te worden.

Bij een recent ecologisch verstoringsonderzoek met betrekking tot een popconcert in een parkgebied (TAUW, 2012) is onderzocht of en in welke mate het geluidsniveau per frequentie afwijkt van het achtergrondniveau. Voor de prognose van de effecten is het achtergrondniveau in de omgeving per frequentie berekend aan de hand van empirische gegevens en geluidsmetingen in een gebied met vergelijkbare gebruiksfuncties (blauwe lijn in figuur 5.1). Met informatie over het type muziek, aantal luidsprekers, bronvermogen van de luidsprekers, het gewenste muziekniveau op de dansgedeelten en het aantal bezoekers is met een rekenmodel het geluidsniveau per frequentie berekend dat tijdens het festival zal optreden ter plaatse van een buizerdnest. Dit geluidsniveau is in figuur 5.1 weergegeven met de gele lijn. Duidelijk is te zien dat dit geluid het hardst is in de lage frequenties, met een maximum van 104 dB SPA bij een frequentie van 31 Hz.

Het paarse gebied geeft het frequentiegebied waarbinnen de buizerd (waarvan drie nesten rondom het terrein werden aangetroffen) communiceert. Het betreft het frequentiegebied tussen 1.500 en 7.000 Hz. Uit deze grafiek blijkt dat het verschil in geluidsniveau (zonder en met concert) in het frequentiegebied dat voor de buizerd hoorbaar is, zeer gering is. Er is in het veld dan ook geen verstoring van de drie buizerdnesten geconstateerd.

Voor andere vogelsoorten verschuift de ligging van de paarse kolom binnen de grafiek enigszins en, afhankelijk van de ligging van bewoonde nesten ten opzichte van de geluidsbron, verschuiven ook de blauwe en gele lijn in geringe mate, maar het beeld is hetzelfde als bij de buizerd. In het frequentiegebied waar vogels kunnen horen is het verschil met het achtergrondgeluid gering. Voor vleermuizen geldt dit nog sterker; het frequentiebereik ligt voor deze soortgroep tussen de 25.000 en 120.000 Hz en daarmee zelfs ruim aan de rechterzijde van de grafiek.

Een situatie als in figuur 5.1 zal door mensen echter worden ervaren als zeer luidruchtig en hinderlijk vanwege de harde lage tonen; het menselijk gehoor is immers in staat om frequenties van 20 Hz tot 20 kHz waar te nemen, dus over de hele bandbreedte van de grafiek en nog iets daarbuiten.

Figuur 5.1. Het geluidsniveau bij een buizerdnest met en zonder muziekgeluid, met in paars het frequentiegebied waarin de buizerd geluid kan horen.

Geconcludeerd wordt daarom dat een eventuele beperkte toename van de geluidsbelasting als gevolg van de activiteiten in het plangebied slechts een zeer klein deel van het Natura 2000-gebied beslaat en voor vogels en vleermuizen nauwelijks zal afwijken van het achtergrondniveau in het door hen hoorbare deel van het geluidsspectrum. De mogelijk geringe toename van het geluidsniveau bij een maximale invulling van de planologische mogelijkheden binnen het plangebied zal daarom niet leiden tot verstoring van geluidsevoelende natuurwaarden.

5.2.2. Geluidsproductie verkeersbewegingen

Eventuele geluidshinder is verder te verwachten als gevolg van verkeersbewegingen van en naar de bedrijven en los- en laadwerkzaamheden op het perceel. Op basis van de indices die onder milieucategorie 1 en 2 vallen hebben de bedrijven of bedrijfsactiviteiten een potentieel geringe of aanzienlijke verkeersaantrekkende werking (van personen- en/of goederenvervoer).

Uit verkeerstellingen, gemeten in de periode 30 juni –11 juli 2011, blijkt dat de gemiddelde werkdag-etmaalintensiteit rond 602 motorvoertuigbewegingen ligt in de Meije. Met toepassing van de vuistregels uit de CROW-publicatie 256 *Verkeersgeneratie woon- en werkgebieden* kan een inschatting worden gemaakt wat de gevolgen zijn voor de verkeersbewegingen in de Meije ten gevolge van deze bedrijfsactiviteiten.

- ✧ Het bruto-oppervlakte van het "bedrijfsterreintje" is 0,44 ha.
- ✧ Het netto-oppervlakte bedraagt $0,77 \times 0,40 \text{ ha} = 0,31$
- ✧ Een bedrijventerrein met deze oppervlakte geeft $0,31 \times 214 = 66$ motorvoertuigbewegingen per etmaal. Het aandeel vrachtautobewegingen is $\pm 25 \%$.

De etmaalintensiteit van de Meije komt hiermee op $602 + 66 = 668$ motorvoertuigbewegingen. Deze verkeersproductie richt zich vrijwel geheel op de N11 in zuidwestelijke richting, dus van het Natura 2000-gebied af.

Ten aanzien van het thema verstoring geeft een recente publicatie van de Commissie voor de Milieueffectrapportage een goede indicatie inzake de omvang van het te verwachten ecologische effect. In de factsheet *Vogels en wegverkeer in m.e.r.* (2011) maakt de commissie op basis van alle relevante onderzoeksliteratuur onderscheid in twee typen wegen: drukke wegen (<10.000 verkeersbewegingen per etmaal) en drukke wegen (>10.000 verkeersbewegingen per etmaal). De Meije bevindt zich in de eerste categorie en zal als gevolg van de beoogde invulling niet doorgroeien naar de tweede categorie. Dit betekent dat er ecologisch gezien dus geen sprake zal zijn van extra verstoring door verkeerslawaaai.

5.2.3. Licht

Kunstmatige verlichting van de nachtelijke omgeving kan tot verstoring van het normale gedrag van soorten leiden. Naar mogelijke effecten is nog vrij weinig onderzoek gedaan. Veel kennis gaat daarom voorsnog niet verder dan het kwalitatief signaleren van risico's. Vooral schemer- en nacht-actieve dieren kunnen last hebben van verstoring door licht, doordat zij juist aangetrokken worden of verdreven door de lichtbron. Hierdoor raakt bijvoorbeeld hun ritme ontregeld of verlichte delen van het leefgebied worden vermeden.

In de huidige situatie is verlichting aanwezig langs de lokale toegangsweg en is er enige uitstraling van licht van de aanwezige gebouwen (woonhuizen, boerderijen en andere bedrijven). Bestaande en toekomstige bedrijfsactiviteiten vinden hoofdzakelijk overdag en in de gebouwen en afgesloten ruimtes plaats. De bedrijven en bedrijfsactiviteiten binnen milieucategorie 1 en 2 hebben geen specifieke verlichting met een verhoogde lichtsterkte nodig (zoals traditionele sportveldverlichting). Uitstraling van licht uit het bebouwingslint naar het Natura 2000-gebied is beperkt door aanwezigheid van opgaande beplanting. Een eventuele toename van licht afkomstig van de bedrijven en bedrijfsactiviteiten op het perceel aan de Meije 35 zal zeer beperkt zijn ten opzichte van de huidige situatie en daardoor, mede vanwege de afschermende beplanting, geen toename betekenen van de actuele lichtbelasting van het Natura 2000-gebied.

5.2.4. Trillingen

Trillingen kunnen een bron van verstoring zijn voor diersoorten. Nauwkeurige dosis-effectrelaties zijn hiervoor echter niet bekend. Eventuele trillingen worden verwacht als gevolg van laad- en loswerkzaamheden en zullen qua intensiteit zeer gering zijn. Ter vergelijking; trillingen van hei- of trilwerkzaamheden zijn waarneembaar tot circa 100 meter van de bron (Bron: funderingsbranche NVAF (Nederlandse Vereniging Aannemers Funderingswerken). De bedrijfsactiviteiten zijn qua trillingen veel bescheidener van aard en vinden op tenminste 43 meter afstand van het Natura 2000-gebied plaats. Mede gezien het dempende effect van de veenbodem is het onwaarschijnlijk dat deze trillingen überhaupt het Natura 2000-gebied bereiken. Het veel verder weg gelegen verspreidingsgebied van de kwalificerende soorten wordt in ieder geval niet bereikt. Eventuele effecten worden daarom geheel uitgesloten.

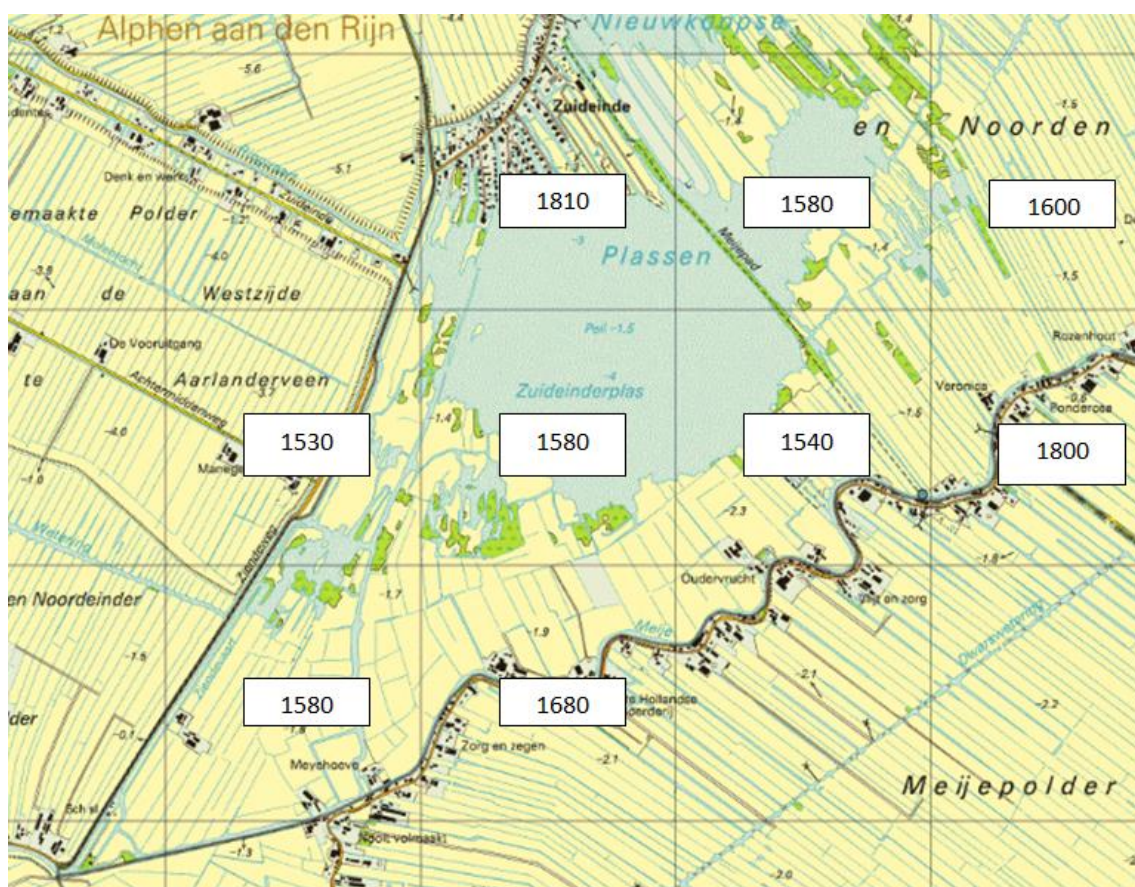
Conclusie

Significant negatieve verstoringseffecten op de instandhoudingdoelstellingen van het Natura 2000-gebied als gevolg van het extra activiteiten en verkeersbewegingen in de nieuwe situatie worden geheel uitgesloten.

5.3. Vermesting en verzuring

5.3.1. Gevoeligheid voor stikstofdepositie

De luchtkwaliteit en dan met name de stikstofdepositie is kritisch voor het overgrote deel van de te beschermen habitattypen in Nederland. Voor ongeveer 80% van de habitattypen wordt de kritische depositie op dit moment overschreden door de werkelijke depositie (bron: MNP, 2011). Dit betekent aantasting van bestaande waarden en vermindering van de ontwikkelingskansen. De realisering van stikstofgevoelige instandhoudingsdoelen binnen Natura 2000 kan daardoor in gevaar komen. Kwantitatief is de stikstofdepositie op de Nederlandse natuur voor 50% afkomstig van de Nederlandse landbouw, voornamelijk ammoniak. Het Nederlandse verkeer (voornamelijk NOx) draagt voor 9% bij, de overige Nederlandse bronnen voor 7%. Bijdragen uit België, Duitsland en de rest van Europa zijn respectievelijk 8,8% en 12% (bron: MNP, 2012). Figuur 5.2 laat de achtergronddepositie in het studiegebied zien.

Figuur 5.2 Achtergronddepositie totaal-stikstof in mol/ha/jaar in 2012

Bron: Planbureau voor de Leefomgeving (2013).

Het zuidelijk deel van dit Natura 2000-gebied, met daarin verschillende stikstofgevoelige Natura 2000-habitas, kent een depositie van 1530 -1810 mol/ha/jr, hetgeen aanzienlijk hoger is dan de kritische depositie van de meeste kwalificerende habitats binnen dit Natura 2000-gebied. In tabel 5.1 is voor de habitattypen binnen dit Natura 2000-gebied de kritische depositiewaarde weergegeven.

Tabel 5.1 Kritische depositiewaarden per habitat

Habitat	kritische depositie-waarde mol N/ha/jr ²
H3140 - Kranswierwateren	2143
H3150 - Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	2143
H4010B - Vochtige heiden (laagveengebied)	786
H6410 - Blauwgraslanden	1071
H7140A - Overgangs- en trilvenen (trilvenen)	1214
H7140B - Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	714
H7210 - *Galigaanmoerassen	1571
H91D0 - *Hoogveenbossen	1786

*prioritair habitat

Uit tabel 5.1 blijkt dat slechts twee habitattypen een kritische depositiewaarde kennen die ruim boven de lokale achtergronddepositie ligt. De andere kritische deposities liggen ongeveer op of ver onder de achtergronddepositie. Bij een kleine extra depositie kunnen significante effecten daarom niet op voorhand worden uitgesloten. Relevant is daarom de verwachte depositie in relatie tot de planologische referentiesituatie.

5.3.2. Effecten

De depositie-effecten van het voornemen worden bepaald door de toename van het aantal verkeersbewegingen bij uitbreiding van het aantal units. Daar staat tegenover dat de vigerende bestemming³ een agrarische invulling toelaat die in beginsel kan leiden tot een zeer forse ammoniak-emissie. Op grond van de meest recente wijziging van artikel 19kd van de Nb-et kan deze planologische uitgangssituatie als referentie dienen bij toetsing aan de wet.

Referentiesituatie

Op grond van de vigerende agrarische bouwkaal van circa 1,5 ha is uitgegaan van een invulling met intensieve veehouderij⁴. Volgens het rapport '*Megastallen in beeld*, Alterra-rapport 1581 (2007) is op een bouwvlak van een dergelijke omvang ruimte voor 220.000 vleeskuikens. Verder is uitgegaan van huisvesting in een modern stalsysteem met een zo klein mogelijke ammoniakemissie gerekend. Derhalve is gerekend met een emissiefactor van 0,045 kg NH₃/dierplaats/jr omdat een stal volgens het Besluit ammoniakemissie hier minimaal aan moet voldoen.

² Bron: Alterra-rapport 2397 (2012)

³ Volgens het bestemmingsplan "Uitbreidingsplan Bodegraven 1943" is een deel van de locatie Meije 35 bestemd voor de landbouw, tuinbouw en veeteelt.

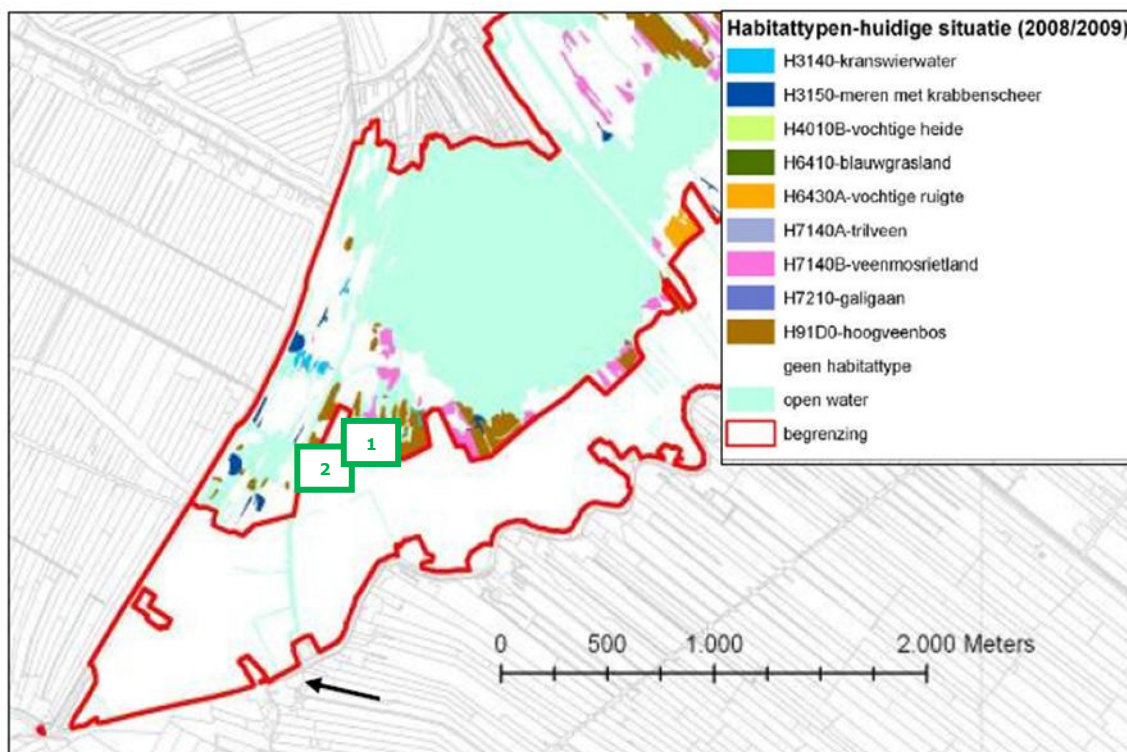
Volgens het bestemmingsplan "Uitbreidingsplan in onderdelen Meije 1965" heeft een deel van de locatie Meije 35 de bestemming "Agrarisch gebied B".

⁴ Voor de locatie Meije 35 (voorheen Meije 32) zijn in het verleden de volgende Hinderwetvergunningen verleend:

- Vergunning voor een veehouderij, varkenshouderij en pluimveemesterij. Vergunning verleend op 1 maart 1979;
- Vergunning voor het uitbreiden van een varkenshouderij en kuikenmesterij. Vergunning verleend op 14 februari 1985.

Beide vergunningen zijn vervallen, maar geven een goed beeld van de mogelijke invulling van het perceel conform de vigerende bestemming.

Op basis van deze invulling is vervolgens de stikstofdepositie berekend met AAgro-Stacks (versie 1.0) op een tweetal referentiepunten ter plaatse van de dichtstbijzijnde stikstofgevoelige habitats (zie figuur 5.3).

Figuur 5.3 Referentiepunten berekeningen stikstofdepositie (groene kaders 1 en 2)

De resultaten van deze berekeningen laten zien dat de depositie op deze stikstofgevoelige habitats 52 tot 54 mol/ha/jr extra zal bedragen indien de vigerende agrarische bestemming wordt ingevuld door een pluimveehouderijbedrijf. Een invulling met bijvoorbeeld vleesvarkens of melkkoeien geeft vergelijkbare of nog hogere depositiewaarden. Overigens is het perceel in het verleden ooit gebruikt voor huisvesting van "slechts" 50.000 vleeskuikens. De daarbij behorende depositie op de betreffende receptorpunten binnen Natura 2000 bedraagt nog altijd 12 tot 12,5 mol/ha/jr.

Plansituatie

De stikstofdepositie als gevolg van de beoogde ontwikkeling van het gebied wordt bepaald door de extra verkeersbewegingen. In paragraaf 5.2.2 is berekend dat deze extra verkeersproductie maximaal 66 motorvoertuigen per dag extra berekent, waarbij 25% bestaat uit extra vrachtverkeer. De hiermee samenhangende stikstofdepositie op de gevoelige habitats is verwaarloosbaar klein. Ter indicatie: in de planMER voor het bestemmingsplan buitengebied Waterland (RBOI, 2012) is de stikstofdepositie berekend (met het verspreidingsmodel Pluim Snelweg (versie 1.7 2012) bij een extra verkeersproductie van 1150 mvt/etm op een stikstofgevoelig habitat op 630 m afstand van de weg. Deze extra depositie bedroeg 0,251 mol/ha/jr.

In het geval Meije 35 gaat het om 95% minder auto's op een afstand die 10% groter is. De extra stikstofdepositie zal daarom minder dan 0,1 mol/ha/jr bedragen en valt daarmee geheel in het niet bij de planologisch mogelijke depositie veroorzaakt door een gangbaar modern veehouderijbedrijf, zoals hiervoor beschreven. Ook wanneer uitgegaan wordt van de

“historisch” aanwezige 50.000 vleeskuikens is de toekomstige depositie nog altijd verwaarloosbaar klein ten opzichte van de historische depositie.

Conclusie

De beoogde ontwikkelingen in het plangebied zullen ten opzichte van de referentiesituatie niet leiden tot een toename van de stikstofdepositie op Natura 2000.

6. Conclusies

Vanwege de ligging buiten het Natura 2000-gebied zijn effecten als areaalverlies en versnippering niet aan de orde. Vanwege de kleinschaligheid van de ingreep en de ongewijzigde waterhuishouding worden ook hydrologische effecten op Natura 2000 geheel uitgesloten.

Geluid

Ten opzichte van de huidige verkeersintensiteit op de Meije zijn de extra verkeersbewegingen in de toekomstige situatie in absolute zin verwaarloosbaar klein en van het Natura 2000-gebied af gericht. Verstoring als gevolg van geluid wordt daarom uitgesloten.

Licht

Een eventuele toename van licht afkomstig van toekomstige bedrijfsactiviteiten op het perceel aan de Meije 35 zal zeer beperkt zijn ten opzichte van de huidige situatie en daardoor, mede vanwege de afschermdende beplanting, geen toename betekenen van de actuele lichtbelasting van het Natura 2000-gebied.

Trillingen

Effecten als gevolg van extra trillingen zijn zeer lokaal, zeer tijdelijk en bereiken niet het leefgebied van de kwalificerende soorten van dit Natura 2000-gebied.

Stikstofdepositie

De extra stikstofdepositie als gevolg van de zeer geringe extra verkeersproductie valt in het niet bij de potentiële depositie als gevolg van de vigerende agrarische bedrijfsbestemming.

Samenvattend

Op basis van deze voortoets kunnen significant negatieve effecten op het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse plassen en de Haeck als gevolg van de nieuwe planologische bestemming van het plangebied geheel worden uitgesloten. Een passende beoordeling in het kader van de Nb-wet is derhalve niet vereist. De effecten zijn dermate klein dat evenmin een vergunning in het kader van de Nb-wet benodigd is.